

На крају менија са разновразним специјалитетима из локалне кухиње турног скијања налазе се, наравно, слаткиши. Један од њих је на трпези био викенд прије Васкрса, видите у календару када по датуму. Елем, тог викенда је у Црну Гору дошао Даво Карничар, донио неколико пари Еланових турно скија за следећу сезону и одржао кратко „пеглање“ припадника ГСС у овој дисциплини.

Ко је Даво Карничар? Па, ако то не знате, тешко да ћете нешто и сада научити. У том случају сте на погрешном дијелу интернета, тако да боље пређите на неки сајт о хеклању или доњем вешу Памеле Андерсон. Овдје се прича о нечему поооотпуно другачијем.....

Елем, пар дана на Дурмитору је Даво учио и исправљао погрешно научено код нас четворице-петорице, како кад. Показивао нам је како то изгледа кад се нешто ради како треба. „Продао“ нам је и пар фора са којима чак и ја могу да прођем као неко ко зна да скија ван стазе. Два пута нас је спустио низ чисту страну Савиног кука, без обзира на никакав снијег, маглу и лавине које су само чекале да их неки бамбус покрене. Е, да, и учинио да нас полазници семинара за скијашке инструкторе гледају са љубомором. И све ово би било довољно да тај викенд буде један од најбољих у току године, ако не и дебело најбољи.

Међутим, оно што је ипак избило на врх топ листе утисака из тих два – три дана, везано је првенствено за лик самог Дава Карничара. Просто је невјероватно како неко са његовом репутацијом може да буде толико нормалан, опуштен у комуникацији и нимало оптерећен разликом у знању, физичкој кондицији и техници. Причајући о стварима које је радио, објашњавајући разлоге зашто их је почињао или напуштао и описивајући комплетан друштвени, породични и спортски background својих експедиција, он је стално изгледао као неко ко се са нама дружио цијелог живота, чију причу лако разумијемо, и чије пориве врло често препознајемо као своје. С малом разликом да нико од нас није скијао са врхова Евереста или Анапурне, низ залеђене водопаде тежине W1 3, источну стијену Ајгера, Матерхорн или зимске алпинистичке смјерове без броја и имена по својим

словеначким богазама. И све то уз осјећај да се сво то вријеме и он сам добро забавља, ако ништа друго макар због сјећања на дане војног рока који је одслужио на Жабљаку почетком 80тих. А је л' знате шта то бјеше служење војног рока, или сте опет промашили сајт?